

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.37.822/2012/6.szám

A Kúria a Dr. Kovács Krisztina jogtanácsos által képviselt felperesnek - a Dr. Udránszky Kornélia jogtanácsos által képviselt Magyar Bányászati és Földtvasni Hivatal alperes ellen bányászati ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 10.K.31.472/2012/5. számú, 2012. október 19. napján kelt jogerős ítélete ellen az alperes által 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem, a felperes által Kfv. 3. sorszám alatt benyújtott csatlakozó felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 10.K.31.472/2012/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A peres felek a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 35.000,- (harmincezer) forint csatlakozó felülvizsgálati eljárási illetéket.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Budapesti Bányakapitányság 2012. február 01-jén ellenőrzést tartott a felperes minőségügyi rendszerének vizsgálatára 2012. február 1-jén. Ennek eredményeként hozta meg a BBK/335-2/2012. sorszámú elsőfokú határozatát 2012. február 14-i kelettel.

A határozat rendelkező részének 2. pontjában előírta a felperes számára, hogy gondoskodjon a vezetékjog ingatlan-nyilvántartásba

történő bejegyeztetéséről azon hatósági engedély nélkül megépíthető létesítmények tekintetében, amelyek 2011. június hó 25. napját követően létesültek és lettek üzembe helyezve, és amelyek esetében a vezetékjog bejegyzése még nem történt meg. Itt a határozat jogerőre emelkedésétől számított 90 napos határidőt adott az elsőfokú hatóság. Indokolásában megállapította, hogy a felperes gyakorlata a vezetékjog bejegyzése tekintetében nem felel meg a vonatkozó jogszabályi követelményeknek, hivatkozott a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Bt.) valamint a végrehajtásáról szóló 203/1998. (XII.19.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Btvhr.) rendelkezéseire.

Az elsőfokú határozattal szemben a felperes fellebbezéssel élt, kérte az elsőfokú döntés megsemmisítését, mert álláspontja szerint a földgázelosztó vezetékek közterületen történő elhelyezése esetén a Bt. 2011. június 25. napjától hatályos rendelkezéseire figyelemmel nem kell elhelyezési és üzemeltetési vezetékjogot megállapítani. A Bt. 38/C § (1) bekezdésének változása pedig nem jelenti azt, hogy a közterületre vonatkozóan kötelezettsége keletkezett volna a vezetékjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére.

A fellebbezés folytán eljáró alperes MBFH/271-2/2012. számú, 2012. március 28-án kelt határozatával az elsőfokú határozatot lényegében helyes indokainál fogva helybenhagyta.

Az alperes határozatának bírósági felülvizsgálatára a felperes keresetet nyújtott be, kérve az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, az alperes új eljárásra kötelezését.

Keresetében lényegében a fellebbezésében már előadott jogi érvelést ismételte meg, változatlanul vitatva, hogy közterületen a vezetékjog alapítására illetőleg annak ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére szükség lenne.

A Fővárosi Törvényszék ítéletével az alperes MBFH/271-2/2012. számú határozatát részben, a Budapesti Bányakapitányság BBK/335-2/2012. számú elsőfokú határozatának 2. pontjában írt kötelezésre kiterjedően végrehajthatatlanság okából hatályon kívül helyezte, egyebekben a felperes keresetét mint alaptalant elutasította.

Ítéletének indokolásában elemezte a Bt. 38/C. § (1) bekezdésének szövegváltozatait azzal, hogy a normaszöveg szabályozási pontatlanságait a jogalkotó a közterületi vezetékek vonatkozásában a 2012. május 30-i hatályba lépéssel a felperesi jogértelmezésnek megfelelően kiigazította. A módosítást bevezető 2012. évi XLVII. törvény módosításai 2012. május 30. napjával léptek hatályba és a 42. § szerint a módosított rendelkezéseket a hatálybalépéskor folyamatban lévő ügyekben és megismételt eljárásokban is alkalmazni kellett.

Az elsőfokú határozat a 2. pontban megfogalmazott kötelezésre 90 napos határidőt szabott amelynek elteltét megelőzően hatályba lépett az új szabályozás. Ebben a körben tehát a felperes keresetét az elsőfokú bíróság jogszerűnek ítélte.

A jogerős ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelemmel, a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel élt.

Az alperes felülvizsgálati kérelmének indokolásában arra hivatkozott, hogy a bányafelügyelet a döntéskor a hatályos jogszabályokat volt köteles alkalmazni figyelemmel a Pp. 339/A §-ában foglaltakra is. A határozat meghozatalakor hatályos Bt. rendelkezései pedig nem tettek különbséget közterület és nem közterület között a vezetékJog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésének előírásakor. A bányafelügyelet ellenőrzésének jogi alapja a Bt. 38/C §-a volt és a határozatát is erre alapította, nem pedig a Bt. 32. §-ára.

Sérelmezte az alperes, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében akként nyilatkozott, hogy a hatóságok helyesen értelmezték a vezetékJog tekintetében a tételes normaszöveget és ennek ellenére az alperesi határozat részbeni hatályon kívül helyezésére került sor.

Sérelmezte az alperes, hogy az elsőfokú bíróság nem adott jogszabályi indokolást arra nézve, hogy melyik jogszabály teszi lehetővé valamely tevékenységre történő kötelezés esetén annak kimondását, hogy az végrehajthatatlan.

A felperes kereseti kérelmében végrehajthatatlanságra nem hivatkozott, ezért a meghozott ítélet túlterjeszkedett a felperes kereseti kérelmén.

Sérelmezte azt is, hogy a határozatban foglalt két kötelezést különböző időpontban hatályos jogszabályok szerint bírált el.

Az alperes álláspontja szerint a teljesítésre megadott időpont nem azonos a végrehajtási eljárással, jelen ügyben végrehajtási eljárás folyamatban nem volt. Maga a bíróság teremtette meg a végrehajthatatlanságot ítéletével.

A törvényszék nem vizsgálta azt sem, hogy a felperes nem rendelkezett megállapodással sem, holott a módosított bányatörvény alapján közterületen elhelyezett elosztóvezeték esetében az érintetteknek megállapodást kell kötni.

Nem vette figyelembe a bíróság azt sem, hogy a felperes az alperessel azonos állásponton volt az ellenőrzés megtartásakor, mert különben nem nyújtotta volna be a földhivatalhoz a vezetékJogi bejegyzési kérelmet.

Hivatkozott arra is, hogy a bíróság ítéletének utolsó mondatában

elismeri az alperesi határozat jogszerűségét.

A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében a Fővárosi Törvényszék jogerős ítéletének megváltoztatását kérte a kereseti kérelemben foglaltaknak megfelelően.

Másodlagosan az elsőfokú jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A csatlakozó felülvizsgálati kérelem tekintetében a kereseti kérelemben előadottakat tartotta fenn, a másodlagos kérelmében, mely felülvizsgálati ellenkérelemnek minősül az ingatlan-nyilvántartási törvénye illetőleg annak végrehajtási rendeletére továbbá a Ket. és a Ptk. rendelkezéseire hivatkozott.

Mind a felülvizsgálati kérelem, mind a csatlakozó felülvizsgálati kérelem megalapozatlan az alábbiak szerint:

A Kúria mindenekelőtt leszögezi, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és az abból levont jogi következtetéseivel a Kúria maradéktalanul egyetértett.

A felülvizsgálati eljárásban a Kúriának abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy az elsőfokú bíróság részéről helytállóan került-e sor a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosításáról szóló 2012. évi 47. törvény 22. §-ába foglalt módosítást, figyelemmel ennek 42. §-ára is. E szerint ugyanis e törvénynek a Bt. módosított rendelkezéseit a hatályba lépéskor folyamatban lévő ügyekben és a megismételt eljárásokban is alkalmazni kell.

A módosítás 2012. május 30-án lépett hatályba.

Mind a Legfelsőbb Bíróságnak, mind pedig a Kúriának töretlen volt azon jogértelmezése, amely szerint a közigazgatási ügy mindaddig folyamatban lévőnek tekintendő, amíg a bíróság ítéletet nem hoz.

Mindebből okszerűen következik, hogy az elsőfokú bíróság helyesen döntött a Bt. 2012. évi XLVII. törvénnyel történő módosításainak alkalmazásáról, a Kúria álláspontja szerint más jogszerű döntés nem is volt hozható az ügyben.

Rámutat a Kúria arra, hogy az alperes az elsőfokú eljárásban lényegében teljes egészében pernyertes lett, az elsőfokú bíróság az alperes jogi érvelését mindkét vitatott pont tekintetében elfogadta.

A fentiek szerint az elsőfokú bíróság által kötelezően alkalmazandó módosítás alapján azonban a 2. pontban foglalt felperesi kötelezés kétséget kizáróan az alperesi jogerős határozat meghozatalát

követően felmerült jogszabályváltozás folytán végrehajthatatlanná vált, amelynek kimondása az elsőfokú bíróság részéről jogszerű és egyben kötelező is volt.

A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében ugyan az elsőfokú ítélet kereseti kérelemnek történő megváltoztatását kérte, másodlagosan azonban a hatályban történő fenntartást. A felperes a csatlakozó felülvizsgálati kérelmének jogi indokait nem adta elő, így azt a Kúria nem is vizsgálhatta.

Figyelemmel arra, hogy a jogerős ítélet a jogszabályoknak megfelel, a Kúria a megtámadott határozatot a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban mind az alperes, mind a felperes pervesztesnek minősül, ezért a Kúria a képviselőt ellátásával kapcsolatosan felmerült költségről a Pp. 81. § (1) bekezdésének alkalmazásával akként rendelkezett, hogy azt a felek maguk viselik.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog következtében le nem rótt csatlakozó felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 15. §-a alapján köteles viselni, míg a rendelet 13. §-ának (2) bekezdése és 14. §-a értelmében a személyes illetékmentes alperes helyett a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2013. évi október hó 2. napján

Dr. Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Pál Zoltán sk. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó sk. bíró

A kiadmány hitelével

bírószági írnok